

רות

חלי ראובן

כָּל אִשָּׁה
צָרִיכָה לַעֲשׂוֹת לָהּ
בְּתוֹכָהּ
רוּת אַחַת כִּזּו
שֶׁלֹא תַעֲזֹב אוֹתָהּ לְעוֹלָם
שֶׁתִּתְמַסֵּר לָהּ עַד כְּלוּתֶיהָ
שֶׁתִּדַּע לֵאמֹר לָהּ
בְּכָל עֵת
"אֵל אֲשֶׁר תִּלְכִי אֵלָיו
וּבְאִשֶּׁר תִּלְוִי אֵלָיו
עִמָּךְ - עִמִּי
וְאֵלֶיהֶן - אֵלֶיהֶן"
אִשָּׁה
צָרִיכָה לִגְדֹל בֵּת
קוֹל כִּזּו
אֲהַבָה כִּזּו לַעֲצֵמָה,
נַחַל שִׁפְכָה בְּקִרְבָּהּ.

שלום לך דודי

שלמה אבן גבירול

שְׁלוֹם לָךְ דּוּדִי הֵצַח וְהֶאֱדַמּוֹן
שְׁלוֹם לָךְ מֵאֵת רִקְוָה כְּמוֹ רִמּוֹן
לְקִרְאֵת אַחוֹתְךָ רוּץ צֵא נָא לְהוֹשִׁיעַהּ
וְצִלַח כָּבֵן יְשִׁי רַבֵּת בְּנֵי עַמּוֹן
מֵה לָךְ יִפְהַפֶּיָה כִּי תַעוֹרְרִי אֲהַבָה
וְתַצְלִצְלִי קוֹלָךְ כְּמַעֲיֵל בְּקוֹל פְּעַמּוֹן
הַעַת אֲשֶׁר תַּחְפוֹץ אֲהַבָה אַחִישְׁנָה
עֵתָה וְעֵלְיָךְ אֶרֶד כְּטַל חֶרְמוֹן

שימו לב לסגול הרועד

נתן זך

שִׁימוּ לֵב לְסַגֵּל הָרֹעֵד,
מִשְׁשׂוּ אֶת הָרוּחַ, הֵיטֵב
נְעוּ בַעֵץ. הוּא יִרְקֵךְ וּבִצְמַרְתֵּךְ
מוֹרִיק עוֹד יוֹתֵר וְהַנְעֵעַ
מֵאֲכָל מַעֲט אֶרֶץ עוֹדוֹ אוֹכֵל בְּכָל פֶּה
אֶת לֶשֶׁת הָאֲדָמָה שְׁאִינָנָה
נִרְאִית כְּאִן לַעֲיִן בְּעִיר.
שִׁימוּ לֵב, מִשְׁשׂוּ, נְעוּ הֵיטֵב. כְּפָלִים
לְשֹׂאף אֶת הָאוֹר, לְהַאִיר
כָּל עֵנָן. הוּא עוֹבֵר. וְהַלִּילָה
לֹא יֵאָחֵר.

פתוך תפילת החקלאי

איריס בן צבי

בְּשִׁבְעוֹת נִשְׁבַּעְתִּי לְאֲדַמְתִּי
לְעַבְדָּה וּלְשִׁמְרָה
לְהַכִּירָה וּלְהוֹקִירָה.
אֲדַמְתִּי הַמְמַשִּׁית -
הַקֹּרֵקַע שֶׁתַּחַת רִגְלִי,
הַקֹּרֵקַע גִּנְתִּי,
הַקֹּרֵקַע שְׂדוֹתִי,
הַקֹּרֵקַע נוֹפִי,
הַקֹּרֵקַע מִרְחָבִי.
שֶׁלֹא אֲחָרִיב,
שֶׁלֹא אֲפַגֵּעַ,
נִשְׁבַּעְתִּי בְּשִׁבְעוֹת -
לְהַכִּירָה וּלְהוֹקִירָה
לְעַבְדָּה וּלְשִׁמְרָה.

עַל מַשְׁלָל

וְחַג רחל

ניבים דוברים אלי: זרעינו
במענית לבב;
יום יגיע והיינו
לשבלי זקב.
ולד רך יבוא אליה
פרחי דגן לבר
והלך דל במלילותיה
רעבוננו ישבר.
חרש, חורש וזרע זרע,
במענית הלב,
ובואו, בואו, זר ורע,
לחג קציר קרב!

אלו דברים שאין להם שיעור אורית קלופשטוק

בכל בקר אני מחתימה פרטיס
לתקו עולם. ראה אלהים,
בניר ובנותיה חסרים
ואני רק עובדת סוציאלית אחת
ואין לי שיעור קומה
לתקו כל זה.
אני הולכת בשדותיה, מניחה
לקט פאה ושכחה
ואין לי קרו
ואין לי פרות,
רק תורה שנתנו לי הורי,
מפת דרכים
כנגד כלם.

בלוז ליל שבועות אסף קרסיק

לועס את הגת לאט	לועס את הגת לאט
לועס את הגת לאט	לועס את הגת לאט
לועס את הזמן, מעט	לועס את הזמן, מעט
מפנה מחשבות	מפנה מחשבות
עומד בפתחו של מדבר	עומד בפתחו של מדבר
עומד בפתחו של מדבר	עומד בפתחו של מדבר
חציתי ים ונהר	חציתי ים ונהר
מפנה מחשבות	מפנה מחשבות

אם גרעין לוי בן אפית

אם גרעין זרעת, בטח!
עץ נטעת לא למות
בל תזדם הלמות מקבת,
רד אגר על הנדבר.

ולבנה על לבנה נניח
עד נגביה הארים,
כן תחזק, תחזק הלמות מקבת,
עץ נטעת לא למות –
הו גרעין זרעת, בטח!

